

Bácsmegyei Függetlenség

A BÁCSBODROG VÁRMEGYEI ÉS A ZOMBORI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár: Egész évre 10 kor., negyedévre 3 kor.
Tanítók részére: Egész évre 8 kor., félévre 4 korona.
Egyes szám ára 10 fillér.

A lapfőigazgató: „Bácsmegyei Függetlenségi és
48-as Párt” megbízásából:
FALCIONE LAJOS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Erzsébet-körút 13. sz.
Közlemények és előfizetések ide küldendők.
Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

Leleplezések és sakkhúzások.

Zombor, február 11.

Ez a hét a politikában a leleplezések és szenzációk izgalmas hete volt. Sok dologban, ami eddig misztikus homályban volt, világosság támadt. Mesterségesen szőtt rágalmak szerte foszlottak; alatomos gyanúsítások perfid mivolta kiderült; befeketített emberek és pártok rehabilitálódtak s machiavellisztikus huncutkodásokról lerántódott a takaró.

A részleteket a napi sajtó közleményeiből ismeri már a közönség; nekünk tehát itt csak az a feladatunk, hogy az eredményt összegezzük s az eseményeket, a könnyebb áttekintés és a konzekvenciák megállapítása végett, egységes képben állítsuk a közvélemény ítélőszéke elé.

Mindenekelőtt meg kell állapítanunk, hogy napnál világosabban bizonyult, — amiben különben józanészű ember úgysem kételkedett — hogy a Justh Gyula elnöklete alatt álló függetlenségi és 48-as anyapárt elvűsége, politikájának becsületessége soha, egy pillanatra sem ingadozott s szeplőtlen tisztaságát minden kísértéseken keresztül megőrizte. Kiderült ugyanis a Justh Gyula által a király elé terjesztett memorandumból, hogy a függetlenségi párt inkább ellökte magától a felkínált hatalmat, semhogy programjának egy szemernyi részét is föláldozza. Aki tehát még ezek után a bizonyítékok után is gyanúsítani merné a függetlenségi pártot, annak bizvást a szemébe vágthatjuk, hogy rosszhiszemű és becsstelen rágalmozó.

Bebizonyult továbbá, hogy a Justhék által szétrobbantott koalíció hatvanhetes elemei a négy évig tartó koalíciós korszak alatt mindig a függetlenségi párt becsapására utaztak; mert amikor azzal biztattak bennünket, hogy a kvótafőlemelés ellenértékül szabadkezet biztosítottak az országnak a bankkérdésben, akkor már alattomban megegyeztek az osztályokkal arra, hogy a bankközösséget fentartják.

Bebizonyult egyszersmind, hogy annak idejében Lukács László is csapdát állított a függetlenségi pártnak és törbe

akart bennünket csalni, midőn azt ígérte, hogy elfogadja az önnálló bankot és később majd belép a függetlenségi pártba, a király előtt pedig a bankközösség fenntartását képviselte. Bebizonyult, hogy ezt a Jánusarcú politikát Justh Gyula a király nyilatkozatából ismerte föl és ezért mondotta azt a királynak, hogy ilyen kétkulacos politikussal tovább tárgyalni nem hajlandó.

Bizonyára mindenki emlékezik rá, hogy akkor, amikor Justh a Lukácscsal való tárgyalás folytatását megtagadta, sokan kárhoztatták Justhot, azt mondván, hogy nem kellett volna a királlyal szemben ilyen brüszk módon viselkedni. Nos, a mostani leleplezések után mindenki beláthatja, hogy ezt az eljárását Justhnak a politikai morál parancsolta.

Bebizonyult tehát, hogy Lukács László, amikor a Khuen kormány jövetelével fenyegetőzött, maga azt mondotta, hogy a Khuen kormány olyan aulikus rendszert hoz, amelynek koldusa lesz az ország vagy kétszáz esztendeig. Ime, a Khuen kormány pénzügyminisztere mondta ki tehát a szentenciát a saját kormányáról s aki még ezután a szentencia, vagy ha úgy tetszik — beismerés után is támogatja a mostani kormányt, az nincs jogosítva magát hazafinak nevezni.

Ezeket a nagy eredményeket hozta meg a leleplezések hete. Tudni kell azonban — amit csak kevesen tudnak — hogy mindezek tulajdonképpen olyan sakkhúzások, amelyekkel egymást akar-akarják megmattolni a hatvanhetes urak. A háttérben ugyanis a Tiszaklikk keze dolgozik, amely így akarta eltenni az útból Lukács Lászlót. De nem kell hinni, hogy Lukács adós marad nekik. Jönni fognak még további leleplezések, amelyek majd Tiszáék és a többi hatvanhetesek alattomos manipulációit álcázzák le.

Csak hadd jöjjenek azok a leleplezések, csak hadd vetköztessék le egymást és állítsák az ország színe elé az egész hatvanhetes bandát, az egész fazékpártot a maga erkölcsi sülyedésének egész alacsonyágában. A nemzet talán majd végkép megundorodik tőlük és elküldi őket oda, ahova valók egyenként

és összesen: az örök sötétségbe, a politikai sírhantok alá, ahonnan nincs többé feltámadás. Mert az apagyilkosoknak néha meg lehet bocsátani, az Efialtseknek azonban — soha.

Vizsgálat a petíció ügyében.

Harmadik nap.

A vizsgálat harmadik napján, febr. 9-én, szaporodtak a hamis szavazatokra vonatkozó bizonyítékok. Emiatt való izgatottságukban a választást védők minduntalan akadékoskodni, csúzni-csavarni próbáltak, de kísérlüket erőlyesen visszautasította a vizsgálatot vezető táblabíró, aki elimerésre méltó objektivitással és pártatlansággal jár el, nagy körültekintést és lelkiismeretességet igénylő s nehéz és fárasztó feladatában.

Erre a napra is 17 idézést bocsátott ki a táblabíró. Ezek közül azonban négyet nem kézbesítettek, mert az illetők ezidő szerint másutt laknak. Három téves kézbesítés történt, amennyiben nem azokat a feleket idézték meg, akiket kihallgatni kellett volna, hanem — amint a vallomásokból kitűnt — más hasonló nevűeket.

Három esetben a bizonyítás nem sikerült, mert a kihallgatott Sipos Simon, Vukitsevits Milán Sztevanov és Szotin Milán — akikről a petíció azt állította, hogy helyettük mások szavaztak Konyovitsra — kijelentették, hogy személyesen gyakorolták szavazati jogukat.

Ellenben teljesen sikerült a bizonyítás 7 esetben, mert megállapítást nyert, hogy Nenadov Mladen, Doits Mladen, Kovacsits Pál, Lugumerszky Dávid, Kanurits Mita, Ujkorits Lyubomir és Petanovits Antal helyett mások szavaztak.

Érdekesek ezeknek a vallomásoknak a részletei.

Nenadov Mladen ugyanis elmondotta, hogy mikor a szavazatszedő küldöttség előtt megjelent, az elnök kikérdezte a személyes adatai felől és semmi kifogást sem tett a szavazási szándéka ellen; de mikor a hozzáintézett kérdésre kijelentette, hogy Fernbachra szavaz, akkor az elnök egyszerűen elküldte. A táblabíró erre a tanuval közölte, hogy a szavazási jegyzőkönyvbe az van bevezetve, hogy ő Konyovitsra szavazott, a tanú azonban ez ellen határozottan tiltakozott és kijelentette, hogy ha így van bevezetve, akkor helyette és nevében más valaki hamisan szavazott.

Doits Mladen elmondotta, hogy amikor a szavazatszedő küldöttségi elnök kérdésére kijelentette, hogy Fernbachra adja szavazatát, akkor az elnök elutasította azzal, hogy ő már leszavazott Konyovitsra. Kétségtelen, hogy valaki helyette és nevében szavazott; de hogy ki, azt nem tudja.

Kovacsits Pál vallja, hogy amikor szavazni akart, visszautasították. Miután, az ő neve alatt

mégis vezették be szavazatot a választási jegyzőkönyvbe, világos, hogy helyette más valaki szavazott.

Lugumerszky Dávid vallja, hogy amikor Fernbach Péterre akart szavazni, a választási elnök elutasította, azzal, hogy ő már szavazott. Pedig Nikolics elnök a tanut személyesen ismeri; így ebben az esetben is más valakit szavaztattak le a jogosult helyett.

Kanurits Mita egészen úgy járt, mint Lugumerszky; de ő már azt is tudja, hogy ki szavazott le helyette, amennyiben egy másik Kanurits Mita bevallotta neki, hogy az ő nevében Konyovitsra szavazott.

Vujkovits Lyubomir vallja, hogy nem vett részt a választáson, aznap nem is volt Zomborban; az ő neve alatt Konyovits javára bejegyzett szavazatot tehát más valakinek kellett leadni.

Pekánovits Antal vallomásából és a választási jegyzőkönyvből az a furcsaság derült ki, hogy Pekánovits szavazatát elfogadták ugyan Fernbach Péterre, de ugyancsak az ő neve alatt Konyovitsra is szavazott valaki.

A paklizások és turpisságok tehát kísértek. A büntetettek ugyan még jobbadán élvezik az ismeretlenség jótékony homályát, de magára Nikolits választási elnökre kétségtelenül ráhízyonyult, hogy az általa személyesen ismert Fernbach-párti választó képében más jelentkezőről fogadott el szavazatot Konyovits Dávidra. Megállapítást nyert továbbá, hogy a jogtalanul visszautasított fentebbi 7 szavazó közül hármat Nikolich úr *elfelejtett* beigatni a visszautasítottak névjegyzékébe. Ez a kis turpisság magában véve is igen komoly beszámítás alá esik, mert ilyenformán akár százszámra is visszautasíthatta a szavazókat, anélkül, hogy a függetlenségi pártvezetőség arról értesülhetett volna, miután a bizalmiférfiakat Nikolics — talán éppen azért, hogy az ilyen manipulációkat szabadon űzhesse — eltávolította a szavazási helyiségből.

„Hanem azért Brutus-becsületes ember” és Nikolics úr — persze — tiszta kézzel vezette a választást.

Negyedik nap.

A negyedik napon február 10-én, kihallgatott 16 tanú közül 11 a petíció állításait igazolta, 4 esetben azonban nem sikerült a bizonyítást, 1 eset pedig még felderítésre szorul.

Plávsits Milován, *Radisits* Miklós, *Radisits* Miskó, *Sztricszevits* Koszta, Ráda fia és *Másits* István — akikről a petíció azt állította, hogy helyettük mások szavaztak Konyovitsra — kijelentették, hogy személyesen gyakorolták szavazati jogukat.

Radisits Miskónál azonban megállapítást nyert, hogy egy másik hasonló nevű egyént (akit tulajdonképpen a szavazati jog illetett volna) visszautasítottak.

Bogdánovits Jerits Tódor vallja, hogy Fernbachra akart szavazni, de elutasították, mert az azonossági tanuk azt mondták, hogy nem ismerik; ellenben helyette más valakit szavaztattak Konyovitsra.

Csicsoravski Isza beismerte, hogy ittás állapotban szavaztatták Konyovitsra és pedig — amint megállapított — *kétszer*, amiért a bíróság meg is büntette. Azt állítja, hogy úgy leittatták, hogy nem tudja, mit csinált. De hogy ki itatta le és ki vette rá a szavazásra, arról nem akar tudni semmit.

Jeszity Nedelykó Avramov beismerte, hogy Konyovitsra szavazott, de megállapítást nyert, hogy 1910-ben neki nem volt szavazati joga.

Puskárovits Novák vallja, hogy nem volt a választáson, bár hívta egy borbély, de ő nem ment. Helyette persze, valami ismeretlen alakot szavaztattak le Konyovitsra.

Másits Miladin vallja, hogy ő Fernbachra szavazott; de a táblabíró megállapította, hogy a tanú neve sem a Fernbachra szavazók, sem a visszautasítottak között elő nem fordul. Hanem helyette valaki szavazott Konyovitsra.

Plávsits Lázár beismerte, hogy szavazott Konyovitsra, anélkül, hogy tudta volna, hogy van szavazati joga; de Bugarszky Koszta ügyvéd, *Masirevit* Péter és *Szecsujszky* János mondták neki, hogy szavazhat; ő azt el is hitte. (A szavazati jog azonban egy másik hasonló nevű embert illette volna.)

Sztojsits Trifun vallja, hogy hívták szavazni, de ő nem ment. De helyette szavazott más Konyovitsra. Hogy ezt ki tette, azt ő nem tudja.

Vracsarits István vallja, hogy nem szavazott, nem is volt a választáson, mert vallási felfogása (nazarénus) tiltja neki az ilyenekben való részvételt. Szavazata mégis be van jegyezve Konyovits javára.

Szecsujszky Misa Milutin kijelenti, hogy hívták szavazni, de ő nem ment. Hogy helyette ki szavazott Konyovitsra, azt nem tudja.

Vukadinovits Sztánkóra néve az a furcsaság lett megállapítva, hogy ő Fernbachra is, Konyovitsra is szavazott. A tanú kijelenti, hogy ő csak Fernbachra szavazott. Hogy a nevében ki szavazott Konyovitsra, azt nem tudja; de állítja, hogy rajta kívül még csak egy hasonló nevű egyén van, de az fiatal legény, még sorozáson se volt.

Masirevits Lázár vallja, hogy a választáson jelentkezett és kijelentette, hogy Fernbachra szavaz, de azt mondta az elnök, hogy nincs szavazati joga és elküldte. A vizsgálóbíró megállapította, hogy ennek a tanúnak a neve bent van ugyan a visszautasítottak névjegyzékében, de viszont ugyanezen név alatt egy szavazat van Konyovits javára. Hogy ki szavazott Konyovitsra, azt a tanu nem tudja.

Ezek szerint mi a negyedik nap eredményével is meg lehetünk elégedve, mert egy csomó hamis szavazatról megint kaptunk bizonyítékokat. A túlsó táborban — mint halljuk — azzal vigasztalják magukat, hogy az még mind „lényegtelen” dolog. No, ha a tisztelt uraknak ez lényegtelen, akkor ők csakugyan erkölcsi színvakságban szenvednek.

Ötödik nap.

Február 11-én, a vizsgálat 5-ik napján 18 tanut hallgatott ki az eljáró táblabíró. E tanuk vallomásával 18 hamis szavazatot sikerült bizonyítani, 6 esetre nézve azonban a bizonyítás sikertelen maradt.

Rácsits Bogoszláv kijelentette, hogy a választás napján nem is volt Zomborban; helyette tehát más szavazott le.

Zurkovits Milán beismerte, hogy soha se volt szavazati joga, de Konyovits kortesei biztatták, hogy csak menjen szavazni, amire ő szavazott Konyovitsra.

Sesevits Koszta vallja, hogy nem volt a választáson, mert nem is tudta, hogy van szavazati joga. Hogy ki szavazott helyette le Konyovitsra, azt nem tudja. Hívták ugyan a kortések szavazni, de ő nem ment.

Stricszevits Pál atyja, Izsák helyett jelent meg és azt vallotta, hogy atyja betegsége miatt nem jöhetett. Biztosan tudja, hogy atyja a választáson nem vett részt, mert 12 év óta beteg, hogy atyja helyett ki szavazott, azt nem tudja.

Mórey Gyula, mint a Fernbach-párt bizalmiférfia volt jelen a választáson. Tudja, hogy Szimendits György helyett más jelentkezett szavazásra, ez ellen tiltakozott is, de tiltakozását nem vették figyelembe, holott Szimendits, aki neki szomszédja, akkor Amerikában volt. Ezen kívül még úgy ő, mint a másik bizalmiférfi Miits Nikola Andrin sok esetben tiltakoztak a hamis szavazatok ellen, mindég sikertelenül, de a nevekre már nem emlékeznek.

Dr. Mayer Nándor ügyvéd vallja, hogy Gradinác Velykót — akinek szavazati joga van — a jelenlétében visszautasították. Vallja továbbá, hogy Kunits Koszta, tudomása szerint a választáskor beteg volt, tehát nem szavazhatott s így bizonyára más szavazott le helyette Konyovitsra. Arról is tud, hogy Szimendits György a választáskor Amerikában volt; tehát ahelyett is más szavazott a Konyovits pártja.

Miits Nikola Andrin, mint a Fernbach-párt azonossági tanuja volt a választásnál, vallja, hogy *Jellásits* Miklós Kosztin, akinek soha se volt szavazati joga, szavazott Konyovitsra. Szekulits Veszelykóról tudja, hogy nem volt szavazni; tehát más szavazott helyette.

Tudja továbbá, hogy Kunits Koszta betegsége miatt nem volt szavazni, hanem helyette unokaöccse, Kunits István szavazott Konyovitsra. *Dédits* Száváról szintén tudja, hogy nem volt szavazni; de hogy ki szavazott helyette Konyovitsra, azt nem tudja. Arról is van tudomása, hogy *Nasztasits* Sztánkó helyett *Nasztasits* Sz. Gyurin szavazott Konyovitsra. Vallja végül, hogy ő mindezen hamis szavazatok elfogadása ellen tiltakozott, de azt a választási elnök nem vette figyelembe.

Masirevits Tivadar vallja, hogy ő Fernbachra szavazott, magát Tósának szokta írni, ily név alatt pedig egy szavazó a visszautasítottak között szerepel, holott neki mindig volt szavazati joga.

Paresetich Sándor Sasa vallja, hogy a választás után hallotta Szekulits Veszelykótól, hogy ez nem volt szavazni és hogy valaki más szavazott helyette.

Milla István vallja, hogy Kunits Koszta a választáson nem vett részt, mert beteg volt, helyette más szavazott Konyovitsra.

Doits Velimir vallja, hogy neki a választás után *Nenadov* Mladen bevallotta, hogy szavazott, hasonló vallomást tett előtte *Radoszavlyevits* Mladen is, holott ezeknek nem volt szavazati joguk; de hogy ki helyett szavaztak, azt nem mondták.

Sztojsits Iliá vallja, hogy ő Fernbach Péterre szavazott, szavazatát el is fogadták, de azért neve a Fernbachra szavazók között elő nem fordul, sem a visszautasítottak között, holott más hasonló nevű egyén nincs és neki van és máskor is volt szavazati joga.

Petrovits Száva — kiről a petíció azt állította, hogy más szavazott le helyette — kijelentette, hogy személyesen szavazott Konyovitsra. *Dedits* Gyula, *Karalits* Velykó Veszelykó, *Topalov* Sztoján, *Szotin* Sándor, *Szotin* Gyura nem emlékeznek semmire és így vallomásuk célhoz nem vezetett.

A hét eredménye.

Összegezve az e héten lefolytatott 5 napi vizsgálat eredményét, megállapíthatjuk hogy:

1. Kihallgatott 59 tanu.
 2. Halottak szavazatát és hamis szavazat bebizonyult 51 esetben.
 3. Nem sikerült a bizonyítás 16 esetben.
- Ilyen eredmény után teljes okunk van föltétlen bizalommal és reménységgel várni az óhajtott sikert.

Városi közgyűlés.

Husz perccig tartó közgyűlése volt február 10-én a város törvényhatósági bizottságának s aligha csalódunk, ha azt állítjuk, hogy minden perc belekerült körülbelül ezer koronába. És ez megtörtént anélkül, hogy egyetlen észrevétel, egy árva kritizáló szó elhangzott volna. Az előadó főjegyző egész röviden, mondhatni dióhéjba szorítva elreferálta nem magukat a szőnyegen forgó ügyeket, hanem egyszerűen a határozati javaslatokat, a városatyák egykedvűen végighallgatták, az elnöklő főispán pedig gyorsan kivágta a delibérátumot: „észrevétel nincs: elfogadtatik” — s azzal vége, mindenki fölvetette a kabátját, s re bene gesta csöndesen haza ballagott.

Az egész tárgysorozat fizetés-rendezésről, fizetés fölemelésről, személyes- és drágasági pótlékról szólt. Az állandó választmány pedig jókedvében lehetett, mert kivétel nélkül mindegyik kérelemre azt mondta, hogy: „teljesítessék.” És a közgyűlés teljesítette is: föl-emelte, kiegészítette a fizetéseket s megadta a kért pótlékokat.

Szó sincs róla, nem akarjuk kifogásolni a közgyűlés atyáskodó jóakarátát, mert azt tartjuk, hogy „méltó a munkás a maga bérére” és amikor a közszolgálatban álló tisztviselők és alkalmazottak sorsának javításáról van szó, akkor disszonáns hangokkal óvakodunk zavarni az adakozó kedvet.

Érdemlegesen nem diffikultáljuk tehát a hozott határozatokat, hanem egy dolgot nem tudunk megérteni és ez az, hogy tulajdonképpen miért sokalták a minap az öts bizottság bőkezűségét és hol van az a takarékosság, a melynek nevében a 11-es bizottságot kiküldték?

A dolog historikuma ugyanis tudunkkal az, hogy amikor a tisztviselői ízetések javí-

tására szánt 22 ezer koronás államsegély megérkezett, akkor a közgyűlés által a felosztási tervezet elkészítésére kiküldött ötös bizottság azt javasolta, hogy miután a város már előzőleg a saját terhére rendezte és fölemelte a fizetéseket az állami tisztviselők javadalmazásának színvonalára s ebből akkor csupán a tanácsnokok, az aljegyzők és az alkapitány maradtak ki, ennél fogva most ezeknek a mellőzött tisztviselőknek a fizetését egészítsék ki a kellő mértékben, a többit pedig hagyják érintetlenül.

Az ötös bizottságnak ezt az okszerű javaslatát — mint fönteob mondottuk — túlságosan bőkezűnek találták s azért küldték ki a 11-es bizottságot, hogy redukálja a javasolt fizetésemelést. S ime, a dologból az lett, hogy redukció helyett egész csomó fizetésemelés történt. Hiszen jól van; de hát egyszerű polgári ésszel nem lehet megérteni, hogy akkor a minap miért találták bőkezűnek az ötös bizottság sokkal takarékoskodóbb javaslatát?

A ma megszavazott fizetés-javítások különben a következők:

Latinovits Szaniszló tanácsnok kapott 1600 korona fizetés- és 240 korona lakbérkiegészítést, Lang Gyula tanácsnok ugyanannyit, Spanyol József tanácsnok lakbérrel együtt 1506, Radisich Lázár tanácsnok lakbérrel együtt 1200, Konyovits Antal főszámvevő lakbérrel együtt 600, Eremin György alkapitány lakbérrel együtt 1340 koronát Popovits dr. aljegyzőt előrukkoltatták a VIII-ik fizetési osztályba 1285 korona javítással, Agyits dr. aljegyzőt ellenben leszorították a IX-ik fizetési osztályba.

Mindezek a fizetékiegészítések a 22 ezer koronás államsegély terhére mennek, nem állandó jellegűek és a nyugdíjba be nem számíthatók s majd csak akkor állandósulnak, ha ha az állami segély stabilitása törvényhozásilag kimondatik.

Szabó László főmérnök és Thurszky Zsigmond tisztí ügyész — a magánmunkálkodás megengedésének fentartása mellett — a VII-ik fizetési osztály III-ik fokozatába lépnek elő.

Veszelinovits Milorád nyugalmazott tanácsnok egyszerűmindentkorra 273 koronát kap a nyugdíján felül Raits Márton városi intéző 400, Cséres Gyula kertész 400, Omelka Gusztáv ellenőr 640 korona személyes pótlékot kap, Auth György pénztárnok pedig a VII-ik fizetési osztály III-ik fokozatába lép elő.

A városi hajduk, a dobos és a keresk. iskola szolgálja különböző fizetékiegészítésben részesülnek, úgy, hogy átlag 1200 korona körül lesz a fizetésük.

A városi rendőröknek, rendfokozatuk és szolgálati idejük szerint 150—100 és 60 korona drágasági pótlékot szavaztak meg.

Adtak még Szűcs Ervin mérnöknek újbb két havi szabadságot.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

HIREK.

A zombori pénzügyigazgató kiténtetése.

A király *Fodor* Mihály pénzügyi tanácsos, zombori pénzügyigazgatótól királyi tanácsossá nevezte ki.

Balla Aladár képviselőjelölt.

Ujvidék város volt függetlenségi főispánját, Balla Aladárt a szatmármegyei fehérgyarmati kerületben, a melyet hosszabb időn át a napokban elhunyt Luby Géza képviselt, képviselőjelöltnek léptették föl. A fehérgyarmati kerület régi erős vára a függetlenségi és 48-as pártnak s így Balla Aladár megválasztásához kétség nem fér.

Egy képviselő halála a Házban.

Mayländer Mihály, Fiume képviselője csütörtökön délelőtt fél 12 órakor a képviselőházba menet a kapu alatt rosszul lett és elvesztette eszméletét. Azonnal segélyére siettek és bevitték a képviselőházba, hol élesztési kísérleteket tettek, de már nem lehetett rajta segíteni, néhány pillanat alatt szívszélhűdés folytán meghalt. A hirtelen halál az egész Házban nagy megdöbbenést és részvétet keltett. A haláleset bejelentése után a képviselőház ülését a részvétel jelöl nyomban berekesztették.

Misszionárius előadás. Mint illetékes helyről közlik velünk, Handmann pogány-misszionárius, aki hosszabb időt töltött Kelet-Indiában és pogány népek megtérítésének áldozta életét, vasárnap, február 12-én d. u. 5 órakor a zombori ágost. evang. templomban misszionárius működéséről német nyelven előadást fog tartani. Az előadás magyar nyelven való tolmácsolásáról gondoskodás történik.

A Napközi Otthon estélye. A Napközi Otthon Egyesület farsang szombatján, folyó hó 25-én a városháza termében kedélyesnek ígérkező estélyt rendez világpostával, teázással, végül pedig táncmulatsággal. A rendezőség ismert buzgóságával mindent elkövet, hogy az estélyen mindenki jól érzhessen magát s kellemes emlékekkel távozzék onnét. Belépő-jegy 2 korona, mely egy csésze tea és sütemény élvezésére jogosít.

Zombori muzeum. A Bácsbodrog Megyei Történelmi Társulat muzeumának régiségára f. hó 12-én vasárnap délután 3—5 óráig díjtalanul megtekinthető.

Júdások jutalmazása. Kétezer esztendővel ezelőtt — amint a bibliából tudjuk — harminc ezüst pénz volt a Júdás-bér. Később jóval magasabb lett. Például itt Magyarországon a becsületes hazafiaktól elkobzott nagyjértékű birtokokkal jutalmazták a hazaárulókat. Amióta pedig a vagyoneklobzás megszűnt, azóta címeiket, rangot, rendjeleket adományoznak azoknak a gyászmagyaroknak, akik nemzetellenes munkájában a hatalmat támogatják és szolgálják. Mindezt mostanában naponként eszünkbe juttatják, amikor látjuk, hogy a kormányparti kisebb nagyobb kortések szolgálataikhoz mérten, kisebb-nagyobb kiténtetéseket, rendjeleket és hivatalokat kapnak. Itt van például a pacséri reform. lelkes, Arany Gusztáv, aki a Ferencz József-rendet kapta jutalmául a legutóbbi választáson tett szolgálatainak amikor tudvalevőleg nyílt felhívásban csábította híveit a mungók táborába, az ellenzék plakátjait pedig a káplánjával letépette. De itt van egy másik szembeszökő eset is. Egy ember a választási időszak alatt a főispán számára spionkodott a zombori függetlenségi pártkörben s az ő árulkodásának következménye volt a Bárczy Iván p. ü. titkár, áthelyezése. Most ezt a kémét kinevezték 1400 korona fizetéssel és szabad lakással a törvényhatósági utak gépkezelőjévé. Körülbelül ide sorolható két másik úr esete is, akik hatósági azonosságú tanúk voltak a zombori választásnál és csodálatosképpen csak a kormányparti választókat voltak hajlandók megismerni, az ellenzékiet azonban nem. Meg is kapták a jutalmukat, mert tisztviselői állásokba tették őket. Ime, ilyen jó világ jár most a Júdásokra. Hajh, bizony változtak az idők. A bibliai Júdás nem vette hasznát a harminc ezüst pénznek, mert szégyenében — fölakasztotta magát. A mai Júdások azonban vígan járnak kelnek közöttünk s megelégedetten élvezik csunya szolgálataiknak és hazafiatalan cselekedeteiknek jutalmát.

Csodabogár. Komikus plakáttal tette magát nevetségessé a túlbuzgóság a főváros I. kerületében. Szól az írás eként:

„Az I. kerület tisztelt polgárai örömmel veszik tudomásul a népszámlálás kedvező eredményét. Ez az eredmény arra készítet, hogy hálás köszönetet mondjak és rámutassak arra, hogy a népszaporodás eredményeért leginkább a kerület vezetőit illeti a dicséret, a kerület vezetőinek közreműködése biztosította a népesség szaporodását. Kerületünk fejlődése érdekében felhívom polgártársaimat, hogy e tevékenységében a kerület vezetőit továbbra is támogassák.”

Ennyit mond a nevezetes plakát. Nos, azt már megszoktuk, hogy ha a vonat megáll, az a kerület vezetőinek érdeme, ha egy kórház felépül, az is a kerület vezetőit dicséri, hogy az elismerés minden virága nekik illatozik. De az még újszerű dolog, hogy a bő gyermekáldást is a saját érdemeiknek tudják be a kerület vezetői. Ha ez csakugyan a kerület vezetőinek az érdeme, akkor igazuk van, amikor azt kéri, hogy a tisztelt polgártársak őket támogassák. Ez a legkevesebb, amit a tisztelt polgártársak megtehetnek.

Emelik a szivarok és a dohány árát. Lapunk múlt számában jeleztük, hogy micsoda

adóemeléseket tervez a kormány. Véletlenül kifeleedtünk azonban egyet: a dohánygyártmányok árának emelését. Memoriánknak segítségével sietett a félhivatalos sajtó, amely ártatlan arccal, mint egészen természetes dolgot közli a következőket: „A dohánygyártmányok árának fölemelése legközelebb megtörténik. Az erre vonatkozó tárgyalásokat a pénzügyminiszterium most fejezte be az osztrák pénzügyminiszteriummal, minthogy a kiegyezés szerinti a dohányjövédéki gyártmányok árát Ausztriában és Magyarországon egyöntetűen kell megszabni. Az összes cigarettafajok ára 1—2 fillérrel emelkedik. Kivétel csak a kétfilléres Sport szivarka, meg az egyfilléres cigarettá lesz. A háromfilléres hosszú magyar szivar s az ötfilléres rövid szivar ára se emelkedik. A Portorico szivar ára 9 fillér lesz, a Virginiáé 12 fillér, a Britannikáé 16, a Trabukkóé 18 s a Regalitásé 20 fillér. A csomagokban árult szivarka- és pipadohányok ára változatlan marad, de a csomagocskák súlya kisebb lesz. Így a 35 grammos csomagocskák csak 28 grammot, a 30 grammosak pedig 23 grammot fognak nyomni. A különlegességi gyártmányok árát kivétel nélkül emelik.

A közönség köréből.

Közönségi bíró virtuskodása.

Nemesmilitics közönségi bírója, M. J., aki hivatalos állásánál fogva a közrendészet felügyelője, a nagykorcsmában mulatott a minap, midőn azonban a korcsmárosné az elfogyasztott italok árát kérte tőle, fizetés helyett durván fellökte az asszonyt és könnyű testi sértést követelt el rajta. Ez a botrányos dolog a bíróság elé is került, ahol majd elintézését nyer.

Az eset azonban annál inkább fölháborodást keltett a közönség soraiban, mert ez már nem első kihágása a bírónak; verekedett ő már nem régiben másokkal is, de akkor nem asszonnyal akadt össze és bizony jól megpuhították a fejét. A nyilvánosság előtti kérdezem azonban, hogy összeegyeztethető-e az ilyen duhajkodás a bírói állással?

Nemesmilitics, 1911. február 9-én.

Egy közönségi polgár.

Felolós szerkesztő: PINTER GYULA.

Zombor város üzleti tájékoztatója.

A városi park vendéglőjében minden vasár- és ünnepnap este 8 órakor tombolapestély. Hideg ételek és hűsített italok állandóan kaphatók. **Varga Ferenc**, vendéglős. 3

Báits Vitomir úri és női divatüzlete az „Arany Nap”-hoz. — Legjobb gyártmányú és minőségű úri és női fehéreneműek, eső- és napernyők, zsebkendők, harisnyák, bőrkétyűk, mellfűzők legolcsóbban csak nálam kaphatók. Bármily kötész selyem nyakkendők 1 kor. 1

Boros hordók és kádár munkák állandóan raktáron. — E szakmába vágó munkák elfogadtnak **Federer András** kádármesternél, Zombor, Zsinagóga-utca 2. szám. 1

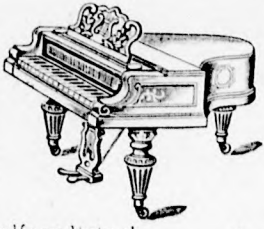
Bogdán I. hentes mester Zombor, Zrinyi-u. 9. — Ajánlja kitűnően pácolt füstölt sonkáit (utánzott kassai) a legjutányosabb árban. 2

Gräber Mihály özvegye géperőre berendezett asztalos műhelye. Zombor, Deák Ferenc-körút 8. sz. — Elvállal minden e szakmába vágó munkát. Készítik az árúcsarnokban megtekinthetőket. 1

Ij. Stempel Samu kőfaragó Zombor.
Ajánlja nagyválasztékú sírkőraktárát, továbbá mindennemű kő- és márványmunkáit. 1

Nagy bútoreladás! Olcsó! Jó! Tartós!
özv. Adler Adolfné bútorkereskedése, asztalos és kárpitos műhelye, Zomborban, Kossuth Lajos-utca (Takarekpénztár mellett). — Nagy választék háló-, ebédlő-, nappali és úriszoba berendezésekben. Részletfizetésre is. 1

Nagy raktár elsőrendű zongorák és pianóknak Raab Károly hangszerkészítőnél, Zombor, Zrínyi- és Orgona utcában. — Legolcsóbb zongorakölcsön intézet. Javítások és hangolások elfogadtatnak. 2

SZUPPEK GYULA ÜVEGUDVAR ZOMBOR.
Üveg, porcellán, lámpa, tükör és táblauveg gyári raktár. — E szakmában legjelentékenyebb bevásárlási forrás. 1

HIRDETÉSEK.

Eladó ház!

Zomborban, Kalap-utca 56. számú ház szabad kézből eladó.

Bővebbet: Metz József fűszerkereskedésében, Szelencsében. 20-3-1

BÉRBEADÓ KORCSMA!

Zomborban, Sertés-tér 5. sz. alatti Probojcscevic Iván-féle jóforgalmú korcsma-üzlet folyó évi május hó 1-től bérbeadó. — Bővebbet a tulajdonos: Rados Márkó (Erzsébet-tér 7. sz. alatt) ad. 19-3-1

FIGYELEM!

A legjobb ételek és italok úgy az étteremben, mint házon kívül is csakis a

„Hungária“ vendéglőben kaphatók.

(Hungária-gőzfürdő mellett)

Legjutányosabb abonement.

Erdélyi aszu, tokaji és szekszárdi

kitűnő borok

állandóan raktáron.

Kiváló tisztelettel:

Báthory György,

vendéglős.

91-46

Kiadó lakás!

Fehérgalamb-utca 5. számú ház május hó 1-től kiadó, mely áll 3 vagy 4 szoba- és melléhelyiségből. — Bővebbet 15 ugyanott. 3-2

Eladó birtok.

Csataaljai-út mellett lévő

74 kat. hold szántóföld

gazdasági épületekkel 16-3-2

egyben vagy parcellázva eladó.

Bővebbet Csendes-utca 4. sz. alatt.

Ha célt akarunk érni:

HIRDESSÜNK A

Bácsmezei Függetlenség

című politikai lapban.

Hirdetések felvételnek

A KIADÓHIVATALBAN:

Erzsébet-körút 13. szám alatt, valamint:

KOLLÁR JÓZSEF

könyv- és papírkereskedésében

ZOMBORBAN.

Ujdonság

a Lecithin Cognac

tápláló ereje folytán elsőrendű erősítő gyógycognac.

A Lecithin Cognac testileg visszamaradt egyéneknek, úgy gyermekeknek mint felnőtteknek, de kivált lábadozóknak lévő gyengélkedőknek csodálatos hatással bír, mert a hanyatló erő rövid használat után tökéletesen helyre áll, miért is az orvosok nagyon ajánlják.

Kizárólagos egyedüli elárúsító hely:

Mayer István

fűszer-, csemege-üzletében

Zomborban.

14-12-2

Fix fizetés

és magas jutalék mellett alkalmazunk vidéki ügynököket, sorsjegyek részletfizetésre való eladásához. Havonkénti elérhető jövedelem 300—600 K.

Hecht Bankház Részv.-Társ.

BUDAPEST, Ferenczyek tere 6.

89-40

FATTINGER

húsrostos kutya-lepénye.

A legjobb és legegészségesebb eledel bármely fajtájú kutyák részére.

Főraktár:

Ráczits és Czvrkusits

cégnél ZOMBOR.

11-13-5